

ÉBREDJ! - X, Y, Z GENERÁCIÓ!

Testvéreim! Ezzel a mottóval indult az idei Nagy Tábor, melynek végéhez értünk. A kitűnő Szervezők a Meghívóban ráébredésről, új felismerésekről és egymás megértéséről írtak. Erről szólt az egész Tábor. A mai olvasmányok is a **bölcsességről és okosságról** szólnak. Az Evangéliumban pl. arról vitáznak a farizeusok és írástudók, hogy Jézus „*hogyan adhatja testét eledelül nekünk?*” Mi tudunk-e erre és a többi felvetődő kérdésre **értelmes** választ adni?

Próbáljunk meg most magunkba szállni, és megvizsgálni lelkiismeretünket, hogy mennyire igazodik Jézushoz a mi hitünk és életünk. **Bánjuk meg bűneinket!...** Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg vétkeinket, és segítsen minket a Jézus szerinti hitben és életben.

Imádkozzunk! Istenünk, aki a **Bölcsesség** forrása vagy, add, hogy hitünket és életünket a Jézustól tanult értelmes hit és a bölcs életvezetés jellemezze, aki élsz és szeretsz...

Ének: Kyrie... Gloria...

Olvasmány a Példabeszédek könyvéből (9,1–9)

Megépítette a házát a Bölcsesség,
S hét oszlopát is felállította.
Barmait levágta, borát megkeverte,
És az asztalát is megterítette.
Kiküldte szolgálóit és kihirdette
a város magasabb pontjain:
„Tapasztalatlanok, kerüljetek beljebb!”
Az értetleneknek meg ezt mondja:
„Gyertek, egyetek a kenyereimből,
Igyatok a borból, amelyet kevertem!
Éltek, csak hagyjatok fel a dőreséggel
És járjatok az értelem útján!”

Ezek az Olvasmány szavai.

Szentlecke Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt leveléből (5,14–20)

„*Kelj föl te álmos,
támadj föl holtodból
és Krisztus rád ragyog!*”

Nagyon vigyázzatok Testvérek arra, hogyan éltek:

Ne oktanul, hanem bölcsen. Használjátok föl az időt. Mert rossz napok járnak. Ne legyetek oktanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Ne részegeskedjétek, mert a bor léhaságra vezet. Inkább (Szent)lélekkel teljétek el. Egymás közt zsoltárt, himnuszt és szent dalokat énekeljétek, daloljátok és zengedeztetek szívből az Úrnak.

Adjatok hálát mindenkor, mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyának.

Ezek a Szentlecke szavai

Evangelium János apostol könyvéből (6, 51–58)

Jézus ezt mondta a kafarnaumi zsinagógában:

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.” Vita támadt erre a zsidók közt: „Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk!” – mondták.

Jézus megerősítette: „Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, annak örök élete van és én feltámasztom az utolsó napon.

Az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, bennem marad és én őbenne. Amint engem küldött az élő Atya és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, én általam él.

Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a manna, melyet atyáitok ettek és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él!”

Ezek az evangelium szavai.

Kedves Testvérek!

„*Egyétek a Bölcsesség kenyerét és borát*” – mondja az Olvasmány.

„*Igyátok a spiritus (alkohol) helyett a Spiritus Sanctust (Szentleket)!*” – mondja a Leckében Pál apostol.

„*Egyetek, igyátok Engem: testemet és vére, az én kenyeremet és boromat!*” – mondja az Evangeliumban Jézus.

Akár itt „**Áment**” is mondhatnék, mert ennyi a három szentírási rész mondanivalója.

Csak hogy ki mit ért Bölcsességen, Szentleken és Jézuson?

1) Bölcsesség? (Dőreség)

A Szemináriumtól azzal bocsátottak el minket, hogy „*Tisztelendő urak, csak okosan, bölcsen...!*” Azóta is ez a szó számomra hátborzongató. Mert egyre csak ezt hallom...

Nekem kritikus élethelyzetemben sokan azt magyarázták, hogy döntsek okosan, bölcsen, vagyis úgy, hogy „*a kecske is jól lakjon, a káposzta is megmaradjon!*”

A politikában meg úgy, hogy a *nagyobb rossz helyett a kisebb* rosszra szavazzak.

A menekültáradatban pedig azt mondták, hogy *magunkat* kell néznünk, mert azok veszélybe sodornak minket, gyermekeinket, családjainkat, nemzetünket, keresztény kultúránkat.

Soroljam tovább?!

Nem tagadom, **bölcsesség ez is**, csak ez-e a Teremtő Isten bölcsessége? Nem csupán emberi bölcsesség és okosság, ami az „*e-világ fiainak*” okossága, bölcsessége?! Azok közül a bölcsességek közül való, melyeket már az Ószövetség bölcsesség könyve is „dőreségnek” nevez, magyarul esztelenségnek! És arra int, hogy „*Járjatok inkább az értelem útján!*”

Értelmesen nem úgy kellene eljárnom, hogy szorongatott helyzetben sem leszek megalkuvó? Nem az volna az értelmes, ha a rosszra nem adom a nevem, még ha kisebb is az a rossz? És bármily veszélybe kerülök és kerülünk, nem esztelenség, sőt bűnös dolog, ha csak magamat, az én családomat, az én népemét nézem? A másik embert, a mások családját, a mások népét nem kell szeretnem? Őket szabad gyűlölöm, megvetnem, kirekesztenem?!

2) Szentlélek? (Léhaság)

Erről mindig **Kapisztrán János** jut eszembe. Tudjuk, hogy ferences szerzetes, lánglelkű *szónok* volt, aki bejárta Európát, és ezrek, tízezrek hallgatták a lélektől ihletett prédikációit. *Csodatévő* is volt. A párizsi kódex kétezer csodájáról tudósít. Vagyis a Szentlélek embere volt?

Mert volt más is. Kora „*valamennyi eretnekének főinkvizítora*” pápai (V. Miklós) meghatalmazással! A zsidóüldözések élén is ő állt, mint a „*zsidók ostora*”. (Sziléziában 41 zsidót küldött máglyára).

De ő volt Magyarország és *Európa megmentője* is. Újabb pápai megbízással (III. Kalixtus) „*az oszmánterjeszkedéssel szembeni keresztes hadjárat főszervezője*”. Ebben a minőségében került Magyarországra, ahol **Hunyadi János** támogatója lett. Kapisztrán a *Nándorfehérvári* ütközet előtti éjjel a katonákkal a *rózsafűzért* imádkoztatta. (Miért is?! Hogy győzzenek a csatában. Hogyan lehet győzni a csatában? Gyilkolással, tömegmészárlással). Másnap világraszóló győzelmet arattak (1456. júl. 22.).

Világraszóló győzelem, aminek hírét ma is őrzi a pápai rendelettel elrendelt *déli harangszó*.

Kapisztrán János életét nézve lehet-e csodálkozni azon, hogy őt később a pápa (VIII. Sándor) *szentté* avatta. A világ pedig ujjonghat a Szentlélekben, mert ennyire hatásos volt a Szűz Máriát kérő imádság.

A leitatott és fellelkesített hadsereg győzelme, vagyis az ellenség legyilkolása a „*Szentlélek és a jézusi ellenségszeretet*” jegyében, szerintem nem a világosság fiainak győzelme, hanem a sötétségé.

Ma is rossz napok járnak, és meg kellene fontolnunk a szentlecke intelmét: „*Ne legyetek okatlanok, hanem értsétek meg mi az Úr akarata*”. Biztosan nem az idegengyűlölet, biztosan nem a fegyveres felkészülés az idegenek elleni harcra, és biztosan nem egy esetleges jövőbeli magyar vérontás fölötti diadalmármorban való ujjongás a Szentlélekben!

3) Jézus? (Manna)

A teológián azt tanultam, hogy **Jézus** Kafarnaumban *megígérte* az Oltáriszentséget, az utolsó vacsoráján pedig *megalapította* azt.

Vita nem csak a zsidók közt támadt Jézus szavai nyomán, hanem a keresztények között is, akik azóta már felekezetekre szakadtak. Arra a kérdésre pedig, hogy „*Hogyan adhatja ez testét és vérének eledelül nekünk?*”, különböző válaszok születtek: a kenyér és bor csak átvitt értelemben értendő, csak szimbólum, csupán emlékeztető jel, vagy valóban Jézus teste és vére.

A *katolikus dogma* szerint tudjuk, hogy az **Oltáriszentség** Jézus teste és vére „valóban, valóságosan és lényegileg”. Mert a kenyér és bor a felszentelt pap szavára átváltozik Jézus testévé és vérévé.

Az évszázadokon keresztül folyó vitára a középkorban megszületett a bölcs, filozófiai magyarázat, Arisztotelész nyomán **Aquinói Tamás** fogalmazásában, mely ma is érvényes.

Leegyszerűsítve ennyi az egész: Arisztotelész felfedezte, hogy minden dolognak van *lényege* (szubsztancia) és *formája* (akcidens, járulék). Aquinói megfogalmazta, hogy az *átváltozás* (transzszubsztanciáció) úgy történik, hogy átváltozáskor a kenyér és bor lényege helyébe Jézus testének és vérének a lényege lép, de a kenyér és bor formája (alak, íz stb.) marad. Ily módon az egész Jézus istenségestül, emberségestül jelen van a kenyér és bor külső színe alatt. Így ugye milyen egyszerű?!

Ahogy látlak benneteket elég **különösen néztek rám**. (Ki tudja, ki miért?) Különben azt hiszem, hogy ha ott a kafarnaumi tóparton odaálltam volna **Jézus elé** és elmondtam volna neki Tamás mester magyarázatát, ő is furcsán nézett volna rám.

Ha még azt is elmondanám neki, hogy a középkori tudósok azt is kitalálták, hogy az átváltoztott kenyér és bor, vagyis az Oltáriszentség azokban, akik magukhoz veszik „*ex opere operato*” hat, vagyis dologi hatásként (mint az aszpirin), vagyis függetlenül a cselekvőtől/áldozótól (ex opere operantis), vajon mit szólna?

És hogy tovább fokozzam a történetet, még ha azt is elmondanám Jézusnak, hogy mi történik a bölcs teológusok szerint a misében?! Azt, hogy a miséző pap ugyanazt teszi, ami a Golgotán történt, vagyis föláldozza Jézust, testét és vérét a mennyei Atyának a bűneink miatt a **szentmise áldozatban**, de véröntés nélkül; mely nagyon kedves a mennyei Atyának, mert a mise áldozaton keresztül árad ránk a többi **szentség** kegyelme is, Jézus mit mondana nekem?!

Valójában mi történt ott a **kafarnaumi zsinagógában**? Ha János evangéliumából magát a történetet nézem, kiolvasható belőle, hogy az előző napokban Jézus (így vagy úgy), de megetette a tömeget a pusztában. Mire a tömeg elől menekülnie kellett, mert királlyá akarták őt tenni. Jézus pedig nem akarta ezt. A főkolompók azonban nem hagyták annyiba. Kiszimatolták, hogy hazament Kafarnaumba, és tudták, hogy a zsinagógában szombaton megtalálják Őt.

Így is történt. Tudjuk, **Jézus** jól beolvasott nekik, hogy azért jöttetek, mert jóllaktatok! Kijelentette, hogy nem lesz ingyen kenyér. De itt vagyok én, az **élő kenyér**, az Atya küldötte. Ha megöltök, testemet és véretem adom nektek. Különben pedig nézzetek rám: „**Az én eledelem az, hogy Atyám akaratát cselekedjem**”. Engem enni annyi, hogy ti is az Atya akaratát cselekszitek. Tudjátok ti jól, miről beszélek. Velem kellene azonosulnotok, velem kellene egyé lennetek, a tanításommal és a magatartásommal, Mégpedig úgy, amint én egy vagyok az Atyával. Követnetek kellene engem!

Mi történt ez után ott Kafarnaumban?

A zsidók tömegesen akkor hagyták ott Jézust. A Tizenkettő is csak becsületből nem ment el. A kérdés az, hogy **miért hagyta ott** a tömeg? Talán azért, mert a názáreti ács mennyből jött küldöttnek mondta magát, és ezért istenkáromló eretnek?! Vagy azért, mert megbolondult és kannibálokat akar csinálni belőlük, akik ember húst esznek és embervért isznak?! Nem.

Az **igazi ok** szerintem az, hogy egy **önfeláldozó**, egy másokat **szolgáló** és egy erőszakot elvető, **pacifista** vezér nem kellett nekik! Ők gazdasági csodatévőt vártak és ingyen kenyeret. Ők politikai hatalomra szomjaztak, Izrael régi dicsőségét. Nekik olyan vezér kellett, mint Mózes, aki mannáat hullatott az égből, és népeket kiirtva vezette népüket a Kánaán, a tejjel-mézzel folyó ország felé.

Testvéreim! Nekünk sem dogmatikai problémáink vannak, ha vannak Jézussal kapcsolatban. Nekünk sem a szent liturgia elfogadása, vagy el nem fogadása a bajunk. Nekünk is az lehet a bajunk, hogy *Jézust kellene ennünk*. Az X, Y, Z generációs probléma is lényegében ebből ered.

Mi öregek az un. *veterán* és *X-generáció* megettük úgy-ahogy Jézus tanítását és tettük is valamennyire. Gyermekeinknek, az *Y generációnak* próbáltuk átadni, több-kevesebb sikerrel. Most azt várnánk tőlük, hogy az ő gyerekeiknek és mások gyerekeinek is adják át *úgy, ahogy mi* próbáltuk. Csakhogy az *Y-nak* és *Z-nek* sem kell úgy, ahogy mi tettük, mert megváltozott a világ. Ha pedig igazából nem ettük, csak mondtuk a Jézust, mégúgy sem akarják.

--- Kedves Testvéreim! Kedves X, Y, Z Generáció!

Kössünk *békét!* Hagyjunk egymásnak békét. Tiszteljük a Bokorban híres *szabadságot*. De fogadjuk meg fiatal szervezőink ez évi mottóját. **Ébresztő!** Ébredjünk rá, hogy egy *más világot* képviselünk ezen a világon. Egy más *bölcsességet, más okosságot, más értelmet* kell magunkévá tennünk, ha ezt a *más világot* meg is akarjuk valósítani a Földön.

Mindenki keresse, kutassa, és ha megtalálta, tegye közkincsé, hogy aztán közös összefogással épüljön ez a más világ. Mert ha nehéz is az árral szembe menni, érdemes, csak azt érdemes. Ugyanis „*csak az menti meg korát, aki ellentmond neki*” (Chesterton).

Ehhez a feladathoz még két költőt idéznék biztatásul: „*Ember küzdj és bízva bízzál!*” (Madách). És: „*Előtted a küzdelem, előtted a pálya, az erőtlen csügged, az erős megállja!*” (Arany)

Hívek könyörgése

Prefáció

Ének: Szent vagy...

Kánon

Mi Atyánk: Jó testvérként fogjuk meg egymás kezét, és úgy kérjük a mi Atyánkat...

Ének: Isten báránya...

Áldozás: Itt van Jézus kenyere és bora, hogy megerősíthessük a Vele és az egymással kötött szövetséget...

Énekek

Hálaima

Áldás: *A BNT végén áldjon meg + minket a mi szerető Istenünk, aki Atyánk, Testvérünk és éltető Lelkünk.*

A generációk összefogása jegyében menjünk hát békében!

[Kovács László elmélkedése
elhangozott Vépen, 2018. augusztus 19-én, a Bokor Nagytábor zórómisóján.]